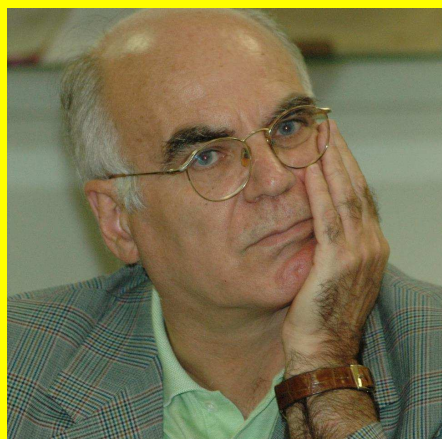

SA LIMBA SARDA EST “GREZZA”?

de Frantziscu Casula

Bi su nt galu medas isantalaos – no isco si prus tontos o maccos – chi galu pessant e narant chi sa limba sarda est “grezza”.

No ischint su chi narant. A s’imbesse: sa limba sarda est galantzina meda. Ca est mescamente limba de sentidu, de sonos, de musica. Limba de vocales. Duncas corporeale e fisica e in su matessi tempus, aerea e lebia, fini e impalpabili. E sas vocales sunt pro su poete s’anima de sa limba, sunt s’acapiu, su ligongiu intre sa limba e su cantu; intre sa poesia, sa musica, su ritmu e su ballu.

E difatis in s’istoria sas lacanas intre sa poesia e sa musica e su ballu, sunt istadas semper debilis e isfumadas a tale puntu chi sos poetes antigos – sos aedos grecos pro assempru – no iscriiant poesias ma las cantaiant acumpagnendosi cun sa lira: no a casu nashit sa paraula “lirica” e aoidòs in greco cheret narrere “cantore”. Ma cantant peri Dante e Petrarca, Ariosto, Tasso e Leopardi. E sos cantadores sardos, mescamente sos improvisadores.

Cun cussa limba, su Sardu, chi in manera cuada e subliminale tenet

in suta sentimentu e sensu, musica, ritmu e ballu. Mesche su ballu e cantu: mamentu fadadu cando sa comunidade intrea, tot’umpare si pesat a ballare moendesi in circulu.

E cun custu movimentu esprimet unu muntone de sinnos e de significados, simbulos e ritos: s’armonia de s’Universu, su movimentu de s’abba, su Nuraghe. E cun issu

totu sa tzivilidade nuragica cun sa democratzia federalista e comunitaria, su refudu de su capu, de su gerarca, de su soberanu: ca sa Sardigna est istada semper atzefalla amparende semper sa difesa de s’Autonomia e s’Indipendentzia de cada bidda.

Ma leghide custa poesia de Montanaru e a pustis m’azis a narrere si sa limba sarda est “grezza”.

It’est sa poesia?

It’est sa poesia?... Est sa lontana bell’immagine bida e non toccada, unu vanu disizu, una mirada, unu ragiu ’e sole a sa fentana,

*.....
Unu sonu improvisu de campana, sas armonias d’una serenada o sa oghe penosa e disperada de su entu tirende a tramuntana.*

*.....
It’est sa poesia?... Su dolore, sa gioia, su tribagliu, s’isperu, sa oghe de su entu e de su mare.*

*.....
Sa poesia est tottu, si s’amore nos animat cudd’impetu sinceru, e nos faghet cun s’anima cantare.*

(Montanaru)